

צבאות, תורה יבקשו מפייה. ואשמדאי המלך, הוא וכל משפחותו, בכר ואנו שם שדים יהודים, שנכנעים בתורה.

ובשומות התורה. ובני אהרן, מושום שערכיו קרבנותיהם, בכלל זה נענשו. של הקרבנות, אף על גב שנקרבים בשכיל המלך, הוא מחק להם לכל אחד מהם שראי, ונוטל לחלקו מה שראי לו. (ע"ב רעה מהמנה).

רעה מהמנה.

זהר:

ובהבור הקדרמן, נאמר (במדבר כה) וביום הבכורים בקריבכם מנוחה חדשה וגוי. אמר רביכם מנוחה חדשה וגוי. אמר רב אבא, יום הבכורים, מיהו היום? זה נهر ה יצא מעדן, שהוא יום נهر ה יצא מעדן, שהוא יום מאותם בכורים עליונים. וזהו שההתורה פלויה בו, והוא מוציא כל סודות התורה. ומושום שהויא עצ המים, ציריכים להביא פרות האילן.

רעה מהמנה

וביום הבכורים בקריבכם מנוחה חדשה וגוי (במדבר כה). רב אבא אמר, يوم הבכורים הם בכורים עליזונים של התורה. זהו שבתווב (שםות כ) ראשית בכורי ארמתך פבי וגוי. אמר רעה מהמנה, בגונא דבכורים לאמהון, אוף כי אתקראי פירות בכורים, דפירות דאיילן, (הושע ט) כבבורה בתאנה, כי ישראאל קדרמוניים ובכורים לקידשא בריך הוא, מכל אומין דעתמא, חדא הוא דכתיב, (ירמיה ב) קידש ישראאל ליהו"ה וגוי. ובגין דא אמר בהון, (שםות כ) פבי בית יהוה אללהיך. ובגין דא אומין עובדי כוכבים ומזלות, דאתמר בהון (ישעה ט) ויאכלו את ישראאל בכל פה יאשמו רעה פבא אליהם.

אוף כי ו' דקליל שית ספראן, ואיהו בן י"ה, אתקראי בכ"ר. וכל ענפין דנקין מניה דבחון ראשין, בגונא

דומיה למלאך יי' צבאות, תורה יבקשו מפייה. ואשמדאי מלכא, הוא וכל משפחתיה, לא אוקימנא דאיינון שדין יהודאי, דאתכפין באורייתא, ובש מהן דאוריתא.

ובני אהרן, בגין דעריכו קרבנהון, בגין דא אתענשו, דכלחו קרבניון אף על גב דאתקראי לגביה מלכא, איהו פלאג לון לכל חד בדקא חזי. ונטול לחולקה מה דאתחזי לייה. (ע"ב רעה מהמנה).

זהר:

ובחברורא קידשה (במדבר כ"ח) וביום הבכורים בהקריבכם מנוחה חדשה וגוי. אמר רבבי אבא, יום הבכורים, מאן יום. דא נחר היוצא מעדן, לאיהו יומא מאינון בכורין עליאן. ודא איהו דאוריתא מליא ביה, לאיהו אפיק כל רזין דאוריתא. ובגין דאיהו אילנא דח'י, פרי אילן אצטריכו לאיתא.

רעה מהמנה

וביום הבכורים בהקריבכם מנוחה חדשה וגוי. (במדבר כה) רב אבא אמר, יום הבכורים אינון בכורים עליאן דאוריתא. חדא הוא דכתיב, (שםות כ) ראשית בכורי ארמתך פבי וגוי. אמר רעה מהמנה, בגונא דבכורים לאמהון, אוף כי אתקראי פירות בכורים, דפירות דאיילן, (הושע ט) כבבורה בתאנה, כי ישראאל קדרמוניים ובכורים לקידשא בריך הוא, מכל אומין דעתמא, חדא הוא דכתיב, (ירמיה ב) קידש ישראאל ליהו"ה וגוי. ובגין דא אמר בהון, (שםות כ) פבי בית יהוה אללהיך. ובגין דא אומין עובדי כוכבים ומזלות, דאתמר בהון (ישעה ט) ויאכלו את ישראאל בכל פה יאשמו רעה פבא אליהם. אוף כי ו' דקליל שית ספראן, ואיהו בן י"ה, אתקראי בכ"ר. וכל ענפין דנקין מניה דבחון ראשין, בגונא פבי בית יה' אללהיך. ומושום זה אמות עובדי כוכבים ומזלות שנאמר בהם (ישעה ט) ויאכלו את ישראאל בכל פה - יאשמו רעה פבא אליהם.

אנ' כה ו' שלולה משש ספרות, והוא בן י"ה, שנקרא בכ"ר. וכל ענפים שיוצאים ממנה שכחים

ראשים, כמו זה (ציויר למלחה) נקאים בפורים. אותן ר' היא נהר מלאו בפורים עליזנים, ואותו נהר יוצא מעדן, וזהו שהתורה תליה בו. וכך שור יוצא, יוצאים כל סודות התורה, ומשום שהו אعز המינים של התורה, זהו (אתה הוא) שפטות (משלו) עץ חיים היא למחזיקים בה. ומהמצוות שלה דומות לפרי של האילנות, צריכים להביען.

אמר הרוצה הנאמן, ואם תאמרו מודיע הכורים שלם נקאים מנוחה חדשה, מששה חדשים לששה חדשים, ומאדם שאמור בו (דברים כ) כי האדם עץ השדה - לתשעה חדשים או לשבעה. ובמהות אף כן - שבעת ימים יהיה (יקראו כב) מחת אמו ומיום השmini וhalbaha ירצה לקרבן אשה ליהזה, לקרבא קרבנה גדם כי. ועוד ספריאן, בהון שם יהוה, וכל כנויין דיליה, אמאי אתקראיון בשם חיון. אלא מנוחה חדשה באודח רוזא, דא שכינטא. משות ירחין לשית ירחין, אינון שית ספריאן, דאתקראיון שניהם קדרמוניות לבירת עולם, דאיןון שיתה אלף שנין הויל עולם, מסטרא דיימה עלה. ומסטרא דיימה מטהה, אתקראיון דקדרמו לעולם, וכל ברין, אתקראיון בפורים.

אלא מנוחה חדשה בדרך סוד זו ה scavina. מששה חדשים לששה חדשים אלו שיש ספריות, שזקירותו שלם שנים קדרמוניות לבירת העולם, שהן שיש אלף שנים שקימים העולם, מצד של אלף עולוניה. ומצד של אלף אמר עולוניה. מהותם חדשים. ומהותם מתחוננה נקאים חדשים. ומשום שקדמו לעולם וכלל הבריות, נקאים בפורים.

וחשבינה, מנוחה חדשה, מצד של מהיה, שנאמר בה (יחזקאל א) ורמות פניהם פניהם אמי עולוניה. והוא תשע לחשבון זעיר דעוגרא, דיימי עשריה. ובגד כליל מפלחו, ואתקראי בן בוכרא, על שם אותן ברית, דיינו י', טפה קדרמאה דאתמישך מגניה גרע יורה בחרץ. דיינו ר', ואיהו י', סליק על ר', באיבא דסליק על ענפה דיילנא.

ואף על גב דבפה ענפה אית באילנא, ובפה תנאים כלול מפלם, ונקרא בן בכור, על שם אותן ברית, שהיא י', יורה בחרץ, שהיא ר', והיא י' שעה על ר' בפרי שעולה על ענף האילן.

ואף על גב שפה ענפים יש באילן ובפה תנאים עליהם - אלו שהקדימו בראשונה נקאים

דא אתקראיון בפורים. ר' איהו נהר, מאינון בפורים עלאיין, וההוא נהר נפיק מעדן. ודא איהו דאוריתא פליאיה ביה. ובבד נפיק נפקה כל רוזן דאוריתא, ובגין דאייהו אילנא דמי אורייתא, הקה הוא (ג"א חרוא הוא) דבקטיב, (משל ג) עץ חיים היא למוחזקים בה. ופקודין דיליה דמיין לאיבא פרי דיילנא, אצטרכו לאיתתא.

אמר רעיא מהימנא ואי תימרון אmai בפורים, דלהון אתקראיון מנוחה חדשה, משות ירחין לשית ירחין. וمبر נש דאתמר ביה (דברים כ) כי האדם עץ השדה, לתשעה ירחין, או לשבעה. ובעריא אוף הקה, שבעת ימים יהיה (יקראו כב) מחת אמו ומיום השmini וhalbaha ירצה לקרבן אשה ליהזה, לקרבא קרבנה גדם כי. ועוד ספריאן, בהון שם יהוה, וכל כנויין דיליה, אמאי אתקראיון בשם חיון. אלא מנוחה חדשה באודח רוזא, דא שכינטא. משות ירחין לשית ירחין, אינון שית ספריאן, דאתקראיון שניהם קדרמוניות לבירת עולם, דאיןון שיתה אלף שנין הויל עולם, מסטרא דיימה עלה. ומסטרא דיימה מטהה, אתקראיון דקדרמו לעולם, וכל ברין, אתקראיון בפורים.

ושבניתא מנוחה חדשה, מסטרא דייה, דאתمر בה (יחזקאל א) ורמות פניהם פניהם אמי אדם. ואיהו תשע לחשבון זעיר דחנוך. איהו בר נש (דף נהג ע"ב) דאטיליד לחשע ירחין דעוגרא, דיימי עשריה. ובגד כליל מפלחו, ואתקראי בן בוכרא, על שם אותן ברית, דיינו י', טפה קדרמאה דאתמישך מגניה גרע יורה בחרץ. דיינו ר', ואיהו י', סליק על ר', באיבא דסליק על ענפה דיילנא. ואף על גב דבפה ענפה אית באילנא, ובפה תנאים כלול מפלם, ונקרא בן בכור, על שם אותן ברית, שהיא י', יורה בחרץ, שהיא ר', והיא י' שעה על ר' בפרי שעולה על ענף האילן.

ואף על גב שפה ענפים יש באילן ובפה תנאים עליהם - אלו שהקדימו בראשונה נקאים

